

lată mijloacele noastre!

Tinerii din organizația noastră de bază U.T.M. a gospodăriei colective „7 Noiembrie” din comuna Movila-Miresii au urmărit cu interes scrisorile apărute în ziarul „Scinteia tineretului” pe tema unui larg schimb de experiență în vederea atragerii tinerilor în sectorul socialist agricol. Ne-a interesat problema aceasta pentru că și noi am dus o asemenea muncă în urma căreia rezultatele s-au arătat rodnice. De aceea vrem acum, în această scrisoare, să povestim cîte ceva despre munca de atragere a tineretului spre gospodăria colectivă.

Comuna noastră este acum colectivizată în întregime. Dealtfel, tot raionul Brăila va fi în scurtă vreme complet colectivizat. Noi am sprijinit activitatea organizației de partid în problemele colectivizării prin forme de agitație care să fie pe specificul tineretului dar să nu se adreseze numai acestuia.

Am luat parte la munca de agitație de la om la om, am făcut parte din echipele de agitație ale organizației de partid și am mers să stăm de vorbă cu țărani individuali la ei acasă. Munca aceasta a dat rezultate bune, mai ales că pentru asta ne-am pregătit special. Adică, ne-am înarmat cu exemple convingătoare despre superioritatea gospodăriei colective și a celorlalte forme socialiste față de lucrarea individuală a pământului. Exemplele au fost extrem de simple și le procurăm pentru că chiar rezultatele obținute de utemiștii din gospodăria noastră erau mai mult decât frumoase. A trebuit să ne ocupăm mai mult de aprofundarea unor cunoștințe agro-technice, prin care să putem prezenta posibilitățile obținutei recoltelor bogate pe terenul gospodăriei colective. Pentru asta, noi am înființat în gospodărie un cerc al tinerilor naturaliști la care luau parte toți tinerii din gospodărie. Acolo discutăm probleme de agricultură socialistă, de biologie și făceam chiar experiențe interesante. Cercul acesta ne-a ajutat foarte mult. El ne-a curățit pasivitatea față de știința agricolă și fiecare dintre noi s-a simțit mult mai atașat de gospodărie și mai dornic de a-1 largi posibilitățile de dezvoltare. Datorită acestui fapt, dorința tinerilor colectivizati de a vedea familia noastră, a colectivizatorilor, cît mai numeroasă și suprafețele noastre cît mai întinse, a crescut simțitor. Și cînd a fost să trecem la o muncă de agitație susținută, noi, utemiștii, ne-am prezentat bine pregătiți și discuțiile noastre cu țărani individuali erau mult mai aprofundate.

Mulț vreme am muncit în acest fel. Mergeam din casă în casă alături de agitatorii comunisti.

Dar ne-am dat mai tirziu seama (și lucrul acesta ni l-a arătat și organizația de partid) că noi, tinerii, putem folosi forme mult mai variate, că nu valorificăm posibilitățile specifice nouă, în munca de atragere a țărănilor individuali pe drumul gospodăriei colective.

A merge numai din casă în casă... Mulț zilele trecute am trăit o intimitate tare curioasă. M-am certat cu verbele. O să citiți mire poate cum se poate ca un cetățean pasnic — simplu autor de literatură de popularizare — fără pretenții deosebite în domeniul literelor și al gramaticii să intre într-un conflict acut cu importanțele deosebite de însemnatate părți de vorbire: cuvinte care se cheamă verbe!

De fapt nu cu verbele propriu-zise, ci cu timpurile lor. După trei, patru ani de la apariție, am reușit pentru o nouă editare o cârtică scrisă prin 1953 și apărută în 1954. Nu cine știe ce, ci o cârtică despre o ramură a industriei grele, despre carbune.

Majoritatea verbelor din această carte, care nu vroia deloc să fie profetică sau utopică, nici măcar științifico-fantastică, căci se baza pe date științifice și tehnice concrete — erau totuși puse la călător!

...Se va construi un uriaș combinat... Se va pune în funcțiune prima baterie dintr-o ultra-modernă cocărie... Se va porni un furnal cît toate furnalele de pe vremea... Mîine noi se vor deschide în coastă de munte... În Valea Cărbunelui dintra Faring și Retezat o termocentrală va alimenta cu energie, aburi și căldură case și uzine!

...Termodentrala alimentează uzine și pe valea Trotușului, nu numai în Ardeal... S-a pornit... s-a construit... s-a terminat... s-a pus în funcțiune, etc., etc.

...Vezi? Cît ai de gînd să ne lași așa? Crezi că mai merge? Ia te rog să-ți pui verbele la timpuri respectivi și nu uita că în cohorta noastră au intrat altele, care în curînd din eiilor vor trece în prezent și pînă termeni în cu cartea poate te și salută din trecut.

Repede m-am apucat de lucru și iute am căutat să termin, pînă ce iese cartea de sub tipar ca să nu mă tragă de mîncă alte verbe pe care le-am scris!... Și se construiește un uriaș laminor, se înalță o mărețată oțelărie!... Astăzi consecințele a patru ani din zece de la crearea R. P. R.

Ing. ILIE BARBU

e o treabă unilaterală, incompletă. Această muncă individuală poate da roade numai cînd se obține o îmbunătățire generală a întregii activități politice, culturale etc. din comună. Noi trebuie să ne adresăm țărănilor pe toate căile, să batem toate „drumurile” ce duc spre inima lui. Atunci am făcut o cotitură serioasă.

Mal întâi am inițiat patronarea de către tineret a tuturor acțiunilor culturale din sat. Am discutat cu colectivul de conducere al căminului cultural și am format

Pentru un larg schimb de experiență între organizațiile U. T. M. de la sate în vederea atragerii tineretului pe calea socialismului

colective de muncă compuse din tineri pe lingă căminul cultural. Am înghetab o brigadă artistică de agitație care s-a pus imediat pe lucru. S-a întocmit un program artistic axat pe problemele transformării socialiste a agriculturii.

N-aveți idee cît de mult le-a plăcut țărănilor programul nostru, cîte nedumeriri nu le-a limpezit el și cît a ajutat acest program la sporirea numărului colectivizatorilor. Cu programul acesta brigada noastră s-a deplasat și în comunele învecinate.

Am înființat la căminul cultural o formație numeroasă de cor și una de teatru la care au venit tinerii colectivizati și individuali. Învațăm cîntec noi despre munca în gospodăria colectivă și pregăteam piesa: „Bărbatul fără opinci” (o piesă care lămurea țărănilor cît singurul mijloc de a scăpa de sărăcie este gospodăria colectivă).

Stringîndu-ne în fiecare seară la căminul cultural, tinerii colectivizati și individuali, s-a petrecut un lucru firesc: ne-am împrietenit mai mult, am discutat multe lucruri și noi, colectivizati, n-am pierdut ocazia să le vorbim „individualizatorilor” despre gospodăria noastră colectivă. Așa că majoritatea tinerilor individuali care acționau la cămin și-au convins în scurtă vreme părinții și-au devenit colectivizati. Așa s-a întimplat cu Virbete Grigore, cu Zainea Ion, cu Ureche Costică, cu Toia Tudor și cu mulți alții.

Dar noi am mai acționat și pe alt plan: sportul.

Tineretul este mare amator de sport. Și gospodăria colectivă poate asigura condiții strălucite de dezvoltare a activității sportive. Lucrul acesta nu poate să treacă neobservat de către tinerii din afara gospodăriei.

Așa s-a întimplat și la noi. Am alcătuit o echipă de fotbal (care a ieșit pe locul I în campionatul raional al asociației „Recolta”), o echipă de volei de băieți și fete spre care s-au simțit atrași mulți tineri individuali.

Și lată cum și sportul, pentru care gospodăria colectivă creează condiții optime poate deveni un foarte bun agitator pentru colectivizare.

Noi ne dăm seama că n-am folosit nici pe departe toate mijloacele posibile în munca de agitație. Asta pentru că aceste mijloace sînt extrem de multe și variate, în funcție de condițiile specifice ale fiecărui loc.

Dar v-am povestit ce-am putut noi să facem și ce rezultate a avut munca noastră. Am considerat că ziarul este un bun mijloc de împărtășire a acestei experiențe mai ales atunci cînd unele comunitate raionale U.T.M. nu se prea străduiesc să generalizeze experiența bună a organizațiilor U.T.M. în găsirea unor forme atractive și eficiente de agitație, specific tineretului în munca de atragere a țărănilor pe calea socializării agriculturii.

Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. din G.A.C. „7 Noiembrie” Movila-Miresii, raionul Brăila, regiunea Galați

Membrii comitetului care conduce organizația U.T.M. a Uzinei Ceramiche-Ploesti au considerat necesar atunci cînd și-au împărtășit sarcinile să existe între ei un om care să răspundă de „munca cu fetele”.

Resortul „munca cu fetele” are rost într-adevăr într-o organizație în care sînt și fete. Dar într-o organizație formată aproape numai din fete — sînt aici 90 de fete și 14 băieți — toată munca trebuie să fie „muncă cu fetele”, toate acțiunile trebuie să fie pentru ele, interesante și folositoare. Pentru că, pominind de la organizare, în

organizație n-a existat această concepție, nici Ana Duță, care a fost în comitet în această muncă timp de un an de zile n-a știut niciodată ce trebuie să facă de fapt.

Fetele de aici n-au de făcut o muncă dificilă, pretențioasă. Ele lucrează veselă: pahare, farfurii... Aș putea spune că ceea ce au de făcut este o muncă specific feminină, în care au un cuvînt important de spus atenția, răbdarea, bunul gust, simțirea. Operațiile pe care le au de făcut sînt în fiecare zi aceleași. Lucrul acesta își are partea lui bună: fetele au posibilitatea să lucreze repede, fără să obosească și își pot pune la contribuție imaginația într-o bună parte din operațiile pe care le au de îndeplinit. Există însă și o consecință negativă. Se întimplă uneori ca și această treabă ușoară să fie făcută de mintuiștii, fetele întrebîndu-și timpul și preocupările în discuții fără rost, în gîlcăv, în lifeli. S-ar fi putut face mult, trezindu-se în fiecare dintre lucrătoare exigenta pentru munca ei, dragostea pentru frumos, gingașia față de toate aceste obiecte intime, familiare, evocatoare ale interiorului... Și acest lucru n-ar fi trebuit să-l facă cineva din afară ci inesei fetele, cele care aveau experiența și cunoștințele de specialitate.

Principala treabă utilă care ar fi stat, cred, în fața comitetului organizației de U.T.M. și de la care ar fi trebuit să înceapă întreaga activitate ar fi fost crearea unei atmosfere de colectiv, de realiza-

rea unor relații de prietenie. Incredere între fete. Lucrul acesta nu s-a realizat pentru că mijloacele întrebunțate — niște fraze rostite în adunările generale, niște îndrumări goale, fără nimic practic, au fost sărăcăcioase.

Mulțe din fete nu simt nevoia să fie împreună sau să se sfătuiască și în afara orelor de muncă, atunci cînd se distrează sau cînd își rezolvă treburile casnice.

Nu este desigur ușor pentru tovarășii din comitet să înțeleagă resorturile intime ale fiecărui caracter, să realizeze o diferențiere, s-o ajute pe fiecare tocmai cînd are mai multă nevoie de ajutor.

Unce fete au o cultură și un orizont de viață foarte limitat, concepții înopinate. Fregătirea lor este foarte diferită: unele au doar cîteva clase elementare, altele din organizatie fac parte și cîteva ingineri tinere. Unele dintre fetele mai pregătite se tin deoparte, ocupînduse de treburile lor, nefiind îndrumate cum să le influențeze în bine pe tovarășele lor, iar altele au considerat mai comod să-și coboare comportarea la nivelul celor mai puțin educate. Or, ar fi fost normal ca nu cineva din afară, ci ele însele, cu sensibilitatea lor și cu gingașia specific feminină, să intervină din concursul tovarășilor lor pe toate planurile experienței și cunoștințelor despre viață. În activitatea sa organizația U.T.M. în întregul ei ar

ILEANA POPOVICI
MARIETA VIDRAȘCU
(Continuare în pag. 3-a)

Scinteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2661 4 PAGINI — 20 BANI Joi 28 noiembrie 1957

Educația tinerelor fete cere

TACT, ÎNȚELEGERE, SENSIBILITATE

Membrii comitetului care conduce organizația U.T.M. a Uzinei Ceramiche-Ploesti au considerat necesar atunci cînd și-au împărtășit sarcinile să existe între ei un om care să răspundă de „munca cu fetele”.

Resortul „munca cu fetele” are rost într-adevăr într-o organizație în care sînt și fete. Dar într-o organizație formată aproape numai din fete — sînt aici 90 de fete și 14 băieți — toată munca trebuie să fie „muncă cu fetele”, toate acțiunile trebuie să fie pentru ele, interesante și folositoare. Pentru că, pominind de la organizare, în

organizație n-a existat această concepție, nici Ana Duță, care a fost în comitet în această muncă timp de un an de zile n-a știut niciodată ce trebuie să facă de fapt.

Fetele de aici n-au de făcut o muncă dificilă, pretențioasă. Ele lucrează veselă: pahare, farfurii... Aș putea spune că ceea ce au de făcut este o muncă specific feminină, în care au un cuvînt important de spus atenția, răbdarea, bunul gust, simțirea. Operațiile pe care le au de făcut sînt în fiecare zi aceleași. Lucrul acesta își are partea lui bună: fetele au posibilitatea să lucreze repede, fără să obosească și își pot pune la contribuție imaginația într-o bună parte din operațiile pe care le au de îndeplinit. Există însă și o consecință negativă. Se întimplă uneori ca și această treabă ușoară să fie făcută de mintuiștii, fetele întrebîndu-și timpul și preocupările în discuții fără rost, în gîlcăv, în lifeli. S-ar fi putut face mult, trezindu-se în fiecare dintre lucrătoare exigenta pentru munca ei, dragostea pentru frumos, gingașia față de toate aceste obiecte intime, familiare, evocatoare ale interiorului... Și acest lucru n-ar fi trebuit să-l facă cineva din afară ci inesei fetele, cele care aveau experiența și cunoștințele de specialitate.

Principala treabă utilă care ar fi stat, cred, în fața comitetului organizației de U.T.M. și de la care ar fi trebuit să înceapă întreaga activitate ar fi fost crearea unei atmosfere de colectiv, de realiza-

rea unor relații de prietenie. Incredere între fete. Lucrul acesta nu s-a realizat pentru că mijloacele întrebunțate — niște fraze rostite în adunările generale, niște îndrumări goale, fără nimic practic, au fost sărăcăcioase.

Mulțe din fete nu simt nevoia să fie împreună sau să se sfătuiască și în afara orelor de muncă, atunci cînd se distrează sau cînd își rezolvă treburile casnice.

Nu este desigur ușor pentru tovarășii din comitet să înțeleagă resorturile intime ale fiecărui caracter, să realizeze o diferențiere, s-o ajute pe fiecare tocmai cînd are mai multă nevoie de ajutor.

Unce fete au o cultură și un orizont de viață foarte limitat, concepții înopinate. Fregătirea lor este foarte diferită: unele au doar cîteva clase elementare, altele din organizatie fac parte și cîteva ingineri tinere. Unele dintre fetele mai pregătite se tin deoparte, ocupînduse de treburile lor, nefiind îndrumate cum să le influențeze în bine pe tovarășele lor, iar altele au considerat mai comod să-și coboare comportarea la nivelul celor mai puțin educate. Or, ar fi fost normal ca nu cineva din afară, ci ele însele, cu sensibilitatea lor și cu gingașia specific feminină, să intervină din concursul tovarășilor lor pe toate planurile experienței și cunoștințelor despre viață. În activitatea sa organizația U.T.M. în întregul ei ar

ILEANA POPOVICI
MARIETA VIDRAȘCU
(Continuare în pag. 3-a)

Privind racheta satelitelui...

Cît cuprînzî cu ochii, nemărginita boltă cerească își uapora în neamșuța ei splendoare. Constelațiile par a fi încremenit în infinit; Dragonul, cele două Urse, Pesti, Andromeda, Cefeu, strălucitora Venus, chiar și seara de aur a lunii — toate s'împrăștiu ochiului — privelisteau unui tablou de o desăvîrșită geometrie... „Ceașorulul arată orele 17.46. Mă aflăm în grădina casei. Așteptam. Peste un minut, din direcția nord-vest își face apariția ceva galbui, strălucitor, de mărimea unui nuc, brăzdînd eterul umed al serii către sud. Trecea racheta satelitelui!

În jurul meu se strînseseră, cît ai bato

din palme — sofa, cecinți, trectori... Aia e, care se apropie de lună? — mă întrebă Sabinel Ispas, un puști de vreo 7 ani. Dar unde-i, că n-o mai văd? S-o fi lovit de lună? — adaugă el, după cîteva clipe, contrariat.

Dar „teamă” puștiului, nu fiindu-mi doborîș după aproximativ 25 de secunde de invizibilitate, dincolo de lună, coborînd spre sud, repară din ce în ce mai strălucitoare, mai bine vizibilă, racheta purtătoare a primului satelit. Aceasta își continua impeturoasă drumul, treptat-treptat, pînă ce fu înghițată de orizont... Unii exclamau, alții amușneră de admirație. Era un ade-

cărat eveniment al zilei — seara de 26 noiembrie — pe strada mea retrasă, de la marginea Bucureștiului... — Ce mare minune mai pot face și omeni! — șoptise cineva, ca pentru sine. Cetățenii, cecinți mei mai întîrziară pe a-fară, comentînd ca de care mai „competenți”. În chip original, propriu, „evenimental”!

În evoluția lor pe orbîta, cei doi sateliți artificiali și racheta purtătoare continuă să strălucască pe boltă înaltă a cerului. Lumina acestor noi stele va dăinui ca un mesaj al biruinții pămînteanului, ca și apropie înfinitul.

I. MIHUȚ

Continuatorii UNEI TRADIȚII

Mal întâi mi-a atras atenția o notiță modestă apărută în gazeta raională: „Drapelul roșu și-a schimbat stăpînul”. Era vorba despre faptul că sectorul de mașini electrice din cadrul Combinatului metalurgic Reșița se afla în fruntea celorlalte în întrecerea socialistă.

La scurtă vreme după aceea, am aflat că sectorul furnalelor a primit și el, numai cu cîteva zile mai înainte, drapelul roșu de frunză pe ramură pe întreaga țară și că pentru cucerirea drapelului de brigadă de tineret frunzaș pe combinat se duce o luptă înverșunată, mai ales între brigăzile lui Sabîn Frențiu și Bestelly Francisc, amîndouă din sectorul de mașini electrice.

Acestea au fost primele vești pe care le-am aflat venind în Reșița despre întrecerea socialistă și — de ce n-aș spune-o — nu mi s-au părut prea ieșite din comun. Ba chiar am afirmat acest lucru în fața mai multor reșițeni. Nici nu bănușiam că prin asta voi aduce o umbră de mîhnire. Dintre ei un tovarăș, Adalbert Sontag, mi-a lămurit un lucru pe care alții n-aș fi avut de unde să-și gînd și care de fapt este în strînsă legătură cu mîhnirea lor.

„Era prin 1941. Uzinele Reșiței, ca și altele, fuseseră militarizate și introdusese regimul de carceri și bătaia. Dar tocmai în aceste condiții, în adîncă ilegalitate, lupta comunistilor reșițeni a crescut. Un rol de seamă a revenit membrilor U. T. C. Printr-o „întimplare” s-a aprins magazia de materiale. Tot din cauza „nelămurite” se detectau mai toate locomotivele noi, ieșite abia în probă. S-au mai întimplat și altele.

Pentru felul susțînut în care ucigășii duceau lupta, înfruntînd primejdiile ce îi pîneau la fiecare pas, la acei 7 Noiembrie 1941 comitetul județean U.T.C. Caraș a fost distins de către Comitetul Central cu Drapelul roșu de frunză în munca politică...

Abia după ce am cunoscut toate acestea am înțeles că întrecerea care se dădea acum pentru cucerirea flămarilor purpuri de sector, secție sau brigadă de tineret, frunzaș, nu era numai un omagiu adus unei memorabile acți-vități, ci și continuarea unei tradiții.

Cu aceste gînduri am pășit în uzină.

Mal întâi mi-a atras atenția o notiță modestă apărută în gazeta raională: „Drapelul roșu și-a schimbat stăpînul”. Era vorba despre faptul că sectorul de mașini electrice din cadrul Combinatului metalurgic Reșița se afla în fruntea celorlalte în întrecerea socialistă.

La scurtă vreme după aceea, am aflat că sectorul furnalelor a primit și el, numai cu cîteva zile mai înainte, drapelul roșu de frunză pe ramură pe întreaga țară și că pentru cucerirea drapelului de brigadă de tineret frunzaș pe combinat se duce o luptă înverșunată, mai ales între brigăzile lui Sabîn Frențiu și Bestelly Francisc, amîndouă din sectorul de mașini electrice.

Acestea au fost primele vești pe care le-am aflat venind în Reșița despre întrecerea socialistă și — de ce n-aș spune-o — nu mi s-au părut prea ieșite din comun. Ba chiar am afirmat acest lucru în fața mai multor reșițeni. Nici nu bănușiam că prin asta voi aduce o umbră de mîhnire. Dintre ei un tovarăș, Adalbert Sontag, mi-a lămurit un lucru pe care alții n-aș fi avut de unde să-și gînd și care de fapt este în strînsă legătură cu mîhnirea lor.

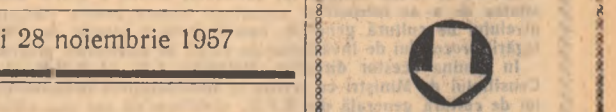
„Era prin 1941. Uzinele Reșiței, ca și altele, fuseseră militarizate și introdusese regimul de carceri și bătaia. Dar tocmai în aceste condiții, în adîncă ilegalitate, lupta comunistilor reșițeni a crescut. Un rol de seamă a revenit membrilor U. T. C. Printr-o „întimplare” s-a aprins magazia de materiale. Tot din cauza „nelămurite” se detectau mai toate locomotivele noi, ieșite abia în probă. S-au mai întimplat și altele.

Pentru felul susțînut în care ucigășii duceau lupta, înfruntînd primejdiile ce îi pîneau la fiecare pas, la acei 7 Noiembrie 1941 comitetul județean U.T.C. Caraș a fost distins de către Comitetul Central cu Drapelul roșu de frunză în munca politică...

Abia după ce am cunoscut toate acestea am înțeles că întrecerea care se dădea acum pentru cucerirea flămarilor purpuri de sector, secție sau brigadă de tineret, frunzaș, nu era numai un omagiu adus unei memorabile acți-vități, ci și continuarea unei tradiții.

Cu aceste gînduri am pășit în uzină.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Printre noile sortimente de încălzăminte de cauciuc pe care le lucrează fabrica „Quadrat” din Capitală se numără cizmuflele și șosonii pentru copii.

În fotografie: Constantin Alexandru, șefa brigăzii din secția ambalaj lucrînd împreună cu muncitoarele Dumitrescu Magda și Rotaru Natalia la sortarea și ambalarea încălzăminte de cauciuc.

Privind racheta satelitelui...

Cît cuprînzî cu ochii, nemărginita boltă cerească își uapora în neamșuța ei splendoare. Constelațiile par a fi încremenit în infinit; Dragonul, cele două Urse, Pesti, Andromeda, Cefeu, strălucitora Venus, chiar și seara de aur a lunii — toate s'împrăștiu ochiului — privelisteau unui tablou de o desăvîrșită geometrie... „Ceașorulul arată orele 17.46. Mă aflăm în grădina casei. Așteptam. Peste un minut, din direcția nord-vest își face apariția ceva galbui, strălucitor, de mărimea unui nuc, brăzdînd eterul umed al serii către sud. Trecea racheta satelitelui!

În jurul meu se strînseseră, cît ai bato

din palme — sofa, cecinți, trectori... Aia e, care se apropie de lună? — mă întrebă Sabinel Ispas, un puști de vreo 7 ani. Dar unde-i, că n-o mai văd? S-o fi lovit de lună? — adaugă el, după cîteva clipe, contrariat.

Dar „teamă” puștiului, nu fiindu-mi doborîș după aproximativ 25 de secunde de invizibilitate, dincolo de lună, coborînd spre sud, repară din ce în ce mai strălucitoare, mai bine vizibilă, racheta purtătoare a primului satelit. Aceasta își continua impeturoasă drumul, treptat-treptat, pînă ce fu înghițată de orizont... Unii exclamau, alții amușneră de admirație. Era un ade-

cărat eveniment al zilei — seara de 26 noiembrie — pe strada mea retrasă, de la marginea Bucureștiului... — Ce mare minune mai pot face și omeni! — șoptise cineva, ca pentru sine. Cetățenii, cecinți mei mai întîrziară pe a-fară, comentînd ca de care mai „competenți”. În chip original, propriu, „evenimental”!

În evoluția lor pe orbîta, cei doi sateliți artificiali și racheta purtătoare continuă să strălucască pe boltă înaltă a cerului. Lumina acestor noi stele va dăinui ca un mesaj al biruinții pămînteanului, ca și apropie înfinitul.

I. MIHUȚ

Marinari sovietici salvează vase romînești

La 23 noiembrie, ora 9.30, remorcherul „Oltuz” de 1800 CP. a întreprinderii „Navrom”. Împreună cu 3 șleperi pe care le remorca, înainta ajutorat de o locomotivă a Administrației Porților de Fier în marș amonte pe canalul Sip care prezintă sectorul cel mai greu de navigație al Dunării, cursul apei fiind foarte repede. La ieșirea din canal, remorcherul românesc „Oltuz” i s-a defectat un piston de la motorul babor. Remorcherul „Oltuz” a lăsat convoiul în remorca locomotivei Administrației Porților de Fier și a apelat pentru scoaterea convoiului în continuare la remorcherul sovietic „Odesa” al Societății de navigație sovietice (S.D.G.P.) care era în apropiere.

Remorcherul „Odesa” a luat convoiul la remorcat și l-a ancorat la punctul Vodă. Remorcherul „Oltuz” a plecat cu un singur motor în funcțiune la Tr. Severin pentru reparații.

Datorită ajutorului dat la timp de marinarii sovietici, convoiul de vase romînești a fost salvat de la o avarie serioasă care putea să întrerupă circulația pe canalul Sip pentru un timp destul de îndelungat.

Navigatorii romîni au mulțumit călduros marinarii sovietici pentru ajutorul primit. (Agerpres)

IN CONFLICT CU VERBELE

Mal zilele trecute am trăit o intimitate tare curioasă. M-am certat cu verbele. O să citiți mire poate cum se poate ca un cetățean pasnic — simplu autor de literatură de popularizare — fără pretenții deosebite în domeniul literelor și al gramaticii să intre într-un conflict acut cu importanțele deosebite de însemnatate părți de vorbire: cuvinte care se cheamă verbe!

De fapt nu cu verbele propriu-zise, ci cu timpurile lor. După trei, patru ani de la apariție, am reușit pentru o nouă editare o cârtică scrisă prin 1953 și apărută în 1954. Nu cine știe ce, ci o cârtică despre o ramură a industriei grele, despre carbune.

Majoritatea verbelor din această carte, care nu vroia deloc să fie profetică sau utopică, nici măcar științifico-fantastică, căci se baza pe date științifice și tehnice concrete — erau totuși puse la călător!

...Se va construi un uriaș combinat... Se va pune în funcțiune prima baterie dintr-o ultra-modernă cocărie... Se va porni un furnal cît toate furnalele de pe vremea... Mîine noi se vor deschide în coastă de munte... În Valea Cărbunelui dintra Faring și Retezat o termocentrală va alimenta cu energie, aburi și căldură case și uzine!

...Termodentrala alimentează uzine și pe valea Trotușului, nu numai în Ardeal... S-a pornit... s-a construit... s-a terminat... s-a pus în funcțiune, etc., etc.

...Vezi? Cît ai de gînd să ne lași așa? Crezi că mai merge? Ia te rog să-ți pui verbele la timpuri respectivi și nu uita că în cohorta noastră au intrat altele, care în curînd din eiilor vor trece în prezent și pînă termeni în cu cartea poate te și salută din trecut.

Repede m-am apucat de lucru și iute am căutat să termin, pînă ce iese cartea de sub tipar ca să nu mă tragă de mîncă alte verbe pe care le-am scris!... Și se construiește un uriaș laminor, se înalță o mărețată oțelărie!... Astăzi consecințele a patru ani din zece de la crearea R. P. R.

Ing. ILIE BARBU

Au îndeplinit planul anual

La Ministerul Industriei Petroliului și Chimiei a sosit o telegramă prin care colectivul de muncă al Combinatului „I. V. Stalin” din orașul Victoria raportează îndeplinirea planului producției globale pe anul 1957 cu 37 de zile înainte de termen.

Construcțiile de autocamioane de la uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin și-au îndeplinit miercuri planul anual la producția globală.

Pînă miercuri au îndeplinit sarcinile planului anual 53 de întreprinderi din regiunea Stalin printre care: uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, „Metalurgica” și „Elastic” Sibiu, mina „I. Mai” Codlea, „Steuva Reșie” Cîsnădie, întreprinderile din cadrul regiunii C.F.R. Stalin.

Înima combinatului

Există în cadrul Combinatului metalurgic al Reșiței un sector cîrua muncitorilor îi spuna, și pe drept

Întreprinderea „Industria Bumbacului” din Capitală exportă

șesături în diferite țări. În cursul acestui an, întreprinderea a ex-

porțat țesături în Belgia, Italia, Olanda, Iran, Irak și altele.

În fotografie: În atelierul de

Patronarea școlilor de către întreprinderi

Școlile medii — verigi ale marelui lanț de „uzine-școli” care pe întreg cuprinsul țării pregătesc viitoarele cadre de tineri și unii vechi noi, se află zi de zi în atenția generală a oamenilor muncii.

Cel de al II-lea Congres al partidului nostru a arătat necesitatea de a se intensifica necontenit munca de ridicare a nivelului de cultură generală, acordându-se o atenție deosebită legăturii procesului de învățămînt de viață, de activitate practică.

În lumina acestor directive, Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R., stabilește că cea mai sigură cale pentru legarea învățămîntului de muncă practică o constituie politehnizarea învățămîntului de cultură generală.

Recentele instrucțiuni elaborate de Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Învățămîntului și Culturii, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitorilor privind patronarea de către întreprinderi și instituții a școlilor de cultură generală vin să traducă în viață aceste sarcini, astfel încît unitățile productive care patronază școlile de cultură generală să-și concentreze atenția în direcția introducerii elementelor de politehnizare în învățămînt.

După ce arată ce măsuri trebuie luate pentru ca patronarea școlilor medii să aibă un caracter organizat, instrucțiunile sus-menționate arată acțiunile concrete ce vor fi luate pe de o parte de întreprinderile care patronază, pe de altă parte de școlile patronate pentru o cât mai puternică legare a învățămîntului de cultură generală de practica construcției socialiste.

Întreprinderile, șantierile, S.M.T.-urile, G.A.S.-urile vor sprijini școlile patronate în primul rînd ca să-și organizeze activitatea proprie, să-și înzestreze laboratoarele, muzeele și terenurile experimentale școlare, transmîndu-le mașini, unelte, organe de mașini care pot fi folosite ca material didactic în cadrul lecțiilor, puzzle și semne pentru grîndinrit etc. În cadrul patronării, instrucțiunile recomandă întreprinderilor să creeze posibilitatea școlilor de a-și organiza lucrări practice în atelierele lor, iar organele Uniunii Tineretului Muncitorilor, organele sindicale să antreneze pe inginerii, tehnicienii, muncitorii cu experiență în îndrumarea lucrărilor practice din ateliere, loturi experimentale, cercuri tehnice. Un rol deosebit în aceste acțiuni de patronare îl vor avea organizațiile U.T.M. din întreprinderi, care trebuie să mobilizeze pe tinerii muncitori ca prin munca voluntară să repare unelte și scule în vederea înzestrării atelierelor și laboratoarelor școlare. De asemenea instrucțiunile recomandă întreprinderilor și instituțiilor să ajute școlile patronate la repararea și înfrumusețarea localurilor, la repararea și completarea mobilierului, a instalațiilor electrice și sanitare, în vederea creării unor optime condiții de învățămînt.

În această mobilă acțiune de înzestrare, un rol important trebuie să-l aibă și școlile. Ele trebuie să asigure o legătură permanentă a cadrelor didactice și a elevilor cu întreprinderile care le patronază, prin efectiva participare a elevilor la acțiunile culturale-educative ce se organizează în întreprinderi.

Instrucțiunile prevăd astfel ca școlile să acorde sprijin întreprinderilor pentru organizarea taberelor de vară pentru pionieri și școlari, pentru organizarea propagandei pedagogice în rîndul părinților și muncitorilor din întreprinderi, în antrenarea cadrelor didactice la supravegherea cercurilor de meditații organizate în întreprinderi pentru copiii muncitorilor, în organizarea serbărilor, manifestărilor artistice, conferințelor pedagogice și științifice, cercurilor de cultură generală pentru muncitori, prin sprijinirea școlilor de calificare etc.

Un rol deosebit în asigurarea unei bune patronări de către întreprinderi și instituții a școlilor de cultură generală trebuie să-l aibă organizațiile U.T.M. din școlile medii. Ele trebuie să întărească necontenit legăturile cu organizațiile U.T.M. din întreprinderi și școlile profesionale. Organizațiile U.T.M. din școlile medii trebuie să înțeleagă că de mult timp în care vor ajuta conducerea școlii în îndeplinirea sarcinilor pe care ea le are în buna asigurare a patronării ei de către întreprinderi și instituții, deplina în mare măsură contribuie la îmbunătățirea activității școlare, permanentă legare a procesului de învățămînt de viață, de activitate practică.

Tovarășul profesor maeștru Stan Constantin explică elevilor cîteva operații practice.

Pagina elevului

NE PREGĂTIM pentru viață

NOTE despre politehnizarea învățămîntului la școala medie din Bolintinul din Vale

Nicolae Cocoș, tîndr director al Școlii medii din Bolintinul din Vale, a primit vizita noastră bucurată că poate vorbi despre cercetările pe care școala sa le face în domeniul politehnizării.

— La noi muncă aceasta cere rezolvări deosebite, ne spunea el, dar fiind condițiile deosebite în care se află o școală medie de tip sătesc, ca o noastră. Trezirea la politehnizare era nu numai un pas important dar pînă la început un curaj nu tocmai justificat: școala a fost înființată abia în 1932 și pînă în anii trecuți nici laboratorul de fizico-chimie nu satisfăcea cerințele curriculumului. În 1955 am trecut totuși la politehnizare... Ținînd în seamă de condițiile pe care le avem cît și de faptul că mediul în care se află școala este sătesc, daci cu preocupări agricole, tendința noastră este de a dezvolta la elevii dragostea pentru tehnica legată de murile agricole.

De la primii pași... Am asistat la o lecție de „Jurcări practice” (cum este trecut în program), dar nu la o clasă mare ci la „clasa a V-a elementară”. Intr-un fel în această și constă deosebirea existentă între școala din Bolintinul din Vale și alte școli: începînd de anul acesta, trecerea la politehnizare se face imediat după terminarea clasei a IV-a elementare.

Copii de-o șchioapă, transformarea leighelele de timpărie în mese de scris. Pentru început li se predau teoretic cunoștințele despre proprietățile fizice și mecanice ale lemnului. Ceea ce m-a impresionat era mai ales interesul pe care-l stîrneau printre ei noțiunile tehnice. Lecția profesorului maeștru Stan Constantin, prădată cu dibăcie și evidentă pregătire, a fost în același timp o lecție de... limba română, de știința naturală, de fizică. Toate materiile se îmbinau într-o lecție despre lemn. Cel puțin 15 noțiuni noi au fost învățate într-o singură oră: plasticitate, greutate specifică, elasticitate, pătrundere, duritate etc. Clasa a ris cu hohote cînd unul dintre copii a folosit cuvîntul „șerpîn” pentru a determina duritatea: „un asemenea limbaj nu se mai admite la niște elevi care studiază... tehnica!”

Am vizitat și atelierul de lăcătușerie al școlii, acolo unde lucrăseră de mai mulți ani clasela mari. Peste tot — ordine și curățenie, demonstrînd că lucrul se face aci cu pasiune.

— Nu-l mai pot scoate din atelier, — îmi spunea profesorul maeștru.

Pe un raft, piase lucrate de elevi: echeri metalice, punctatoare, forfecuțe, clești. Pe etichetele celor mai bune dintre ele se citea numele lui Popa Viorel, Cătană Maria, Boancă Elena, Bulmac Emilia.

— Mi-a plăcut școala din Bolintinul din Vale, pricepea celor ce predau și rezultatele elevilor. Aș avea totuși de făcut o observație legată mai mult de cercetarea științifică decît de practica propriu zisă.

Asistînd la ora profesorului Stan mi-am dat seama că între cunoștințele pe care le reclamă cursul de lucrări practice și cele pe care le au elevii este o diferență cauzată de neconcordanța programelor teoretice cu cele practice. Pînă în clasa a V-a elementară elevii n-au auzit vorbindu-se despre cuvîntul „fibră” (lemnosă), n-au căpătat nici o noțiune de desen linear (deși la atelier trebuie să facă schițe).

— În fiecare zi mă lovesc de asemenea greutăți, spunea prof. Stan.

— Dar le notați? Le află cineva?

— Nu mi-a cerut nimeni...

Nici chiar pînă la ceilalți profesori ai școlii ele nu ajung deși credem că ar trebui aflate chiar și de către Ministerul Învățămîntului și Culturii. Școala din Bolintinul din Vale, ca și alte școli, este o școală experimentală. Ce rost are atunci aceasta dacă rezultatele experimentării nu pot fi totalizate și studiate temeinic la un for central? Profesorul maeștru Stan Constantin este un tîndr capabil, cu putere de studiu și caracter. Tocmai oameni ca el pot deveni un sprijin principal în cercetările științifice din domeniul politehnizării școlilor.

EUGEN FLORESCU

În cadrul cenaclului literar de la Liceul „Spiru Haret” din Capitală, s-a discutat de curînd despre lucrările poetului Eugen Frunză, în prezidiul cenaclului aflîndu-se și autorul.

În fotografie: elevul Tanasoa Șerban din clasa X-a B vorbind.

Din activitatea organizațiilor U.T.M.

Purtătorii ai insignei „Prieten al cărții”

Organizațiile U.T.M. din școli se preocupă tot mai mult de organizarea și îndrumarea concursurilor literare „Jubii cartea”. Sub direcția a organizațiilor U.T.M. în pat elevii clasei a X-a. După toate școlile se desfășoară concursuri literare cu discuții, în urma cărora purtătorii insignei „Prieten al cărții” sînt tot mai numeroși.

Zilele trecute, în Școala medie din Moreni s-au organizat concursurile finale la concursul literar „Jubii cartea”. Sub direcția a organizațiilor U.T.M. în pat elevii clasei a X-a. După toate școlile se desfășoară concursuri literare cu discuții, în urma cărora purtătorii insignei „Prieten al cărții” sînt tot mai numeroși.

Cercul de literatură română al Școlii medii nr. 1 din Focșani este cel mai frecvent de elevii școlii, este cercul unde se desfășoară o bogată activitate. La sfîrșitul anului trecut elevii înscrise secția dramaturgie au pregătit împreună cu tovarășii profesora de română pișa lui V. Alecsandri „Piatra din casă”. De cîteva săptămîni au început repetițiile pentru pișa „Nota zero la purtare” de Virgil Stoeneșcu și Octavian Sava, pe care vor să o prezinte la sfîrșitul lunii decembrie. Tot pentru luna viitoare cercul de limba rusă pregătește o pișă în limba rusă.

Correspondent GIGI ILINCA

„Autocritica” lui Radu

Cînd Pop Iuliu l-a criticat în adunarea generală de alegeri și i-a spus, prietenștii de altfel, că prin comportările lui strîci bunul nume al clasei, al colegilor, Panaitescu Radu n-a spus nimic. La privit doar cu ciudă, a strîns puternic pumnii și a înghițit toate cuvintele. Iar secolul de priviri din bănci care-l jîntuiau le-a răspuns rece și nepăsător.

La sfîrșitul adunării a ieșit din cameră primul. Trebuia să se întîlnească cu „prietenii”. Nu sînt colegi cu el și nici elevi din școală. De aceiași Radu s-a despărțit de mult. Nu la mai căută prietenia. Și-a găsit alții care l-au atras mai mult. Unii dintre ei sînt foști elevi, plătitori de școală și de repenție, alții fără nici un fel de ocupație. Toți însă sînt experți într-ale jumătății, „mecherci cu diplomă” cum se recomandă cu mîndrie.

La început, cînd i-a cunoscut, n-a prea vrut să-l primească în „școala” lor. Mai ales că Radu, pe lîngă faptul că a avut ocomoda cam greu cu apucăturile lor, era și singurul utemist, singurul care purta uniforma școlară, singurul care frecventa cursurile. Încetul cu încetul însă s-au obișnuit cu el și el cu ei. Școala a trecut pe planul doi. Panaitescu Radu se străduiește acum să-i imite, să le copieze vocabularul, comportarea. Fumează obișnuit, lipsește de la ore, nu-și pregătește lecțiile. S-a îndepărtat de colegi, de vechii prieteni. Acum le-a poeziește, așa cum le poeziește.

intotdeauna „necesarurile” care la are în școală, că a fost criticat, că „au luat de el” toți utemistii din adunare.

— Și tu?

— Eu n-am să nimic, dar îmi venea să...

— Mă Radule, nu fi fraier. Miine spune-ți și tu cuvîntul... — I-au sfătuit simbind cu înțeleșuri.

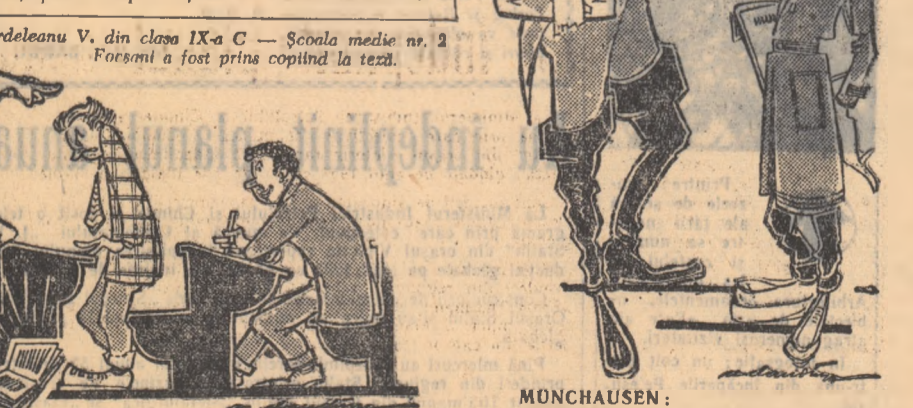
A doua zi, în clasa a X-a A de la Școala medie nr. 1 din Buda era o sarvă nenaipomenită. Panaitescu Radu își spunea cuvîntul... Cum? Intr-un fel foarte original. Îl înghesuie pe Pop Iuliu într-o bancă și-l bătea în vîșul tuturor colegilor. După ce-a terminat tot ce a avut de „spus” a ieșit trîntind ușă... Urmasse sfatul prietenilor săi.

Fapta aceasta s-a petrecut sub privirile colegilor de clasă. Utemiștii, colegii, s-au mulțumit să o comenteze, cu destulă indignare de altfel, să-l învinuieșcă de faptul că și-a ales prietenii nesănătoșe, că se lasă influențat de elevii. Doar atîi. Iar comitetul U.T.M. pe școala n-a avut nicidecă nimic de spus despre utemistul Panaitescu Radu. Nici acum, în urma acestui fapt comitetul U.T.M. n-a luat nici o măsură. A crescut că dacă direcțiunea l-a eliminat pe o săptămîni organizația nu trebuie să mai acorde atenție faptului. Panaitescu Radu este însă utemist. Statutul U.T.M. prevede sancționarea aspră a celor ce se abat de la disciplina de organizare. Utemiștii trebuie neapărat să-și spună aici cuvîntul.

M. VERDEȘ

Intre noi... „eroii”

Carticatură adevărată dedicată unor falși eroi ai claselor.

MONCHAUSEN: — Numai eu te înțeleg stîmbac! Pe amindoi ne distruge imaginația.

CĂRȚI care lipsesc

Sînt cărți de care azi oamenii nu se pot lipsi, cărți necesare cum este unora abecedarul pentru elevii de clasa I-a elementară.

Ne gîndim la un grup de manuale elementare de introducere în tehnica, manuale care ar avea darul să trezească în elevi pasiunea pentru experiențele și cercetările practice de laborator. Este cunoscut rolul unor asemenea cărți care nu se studiază „la școală”, dar care, atrag mi și miș de tineri curioși să aște secretele tehnicii moderne.

Lipsește de asemenea cărți pentru amatorii de chimie, aeromodelism, mecanică, lăcătușerie, electricitate, cărți de îndrumări practice în domeniul respectiv. E regretabil că nici organele Ministerului Învățămîntului și Culturii, nici Editura tineretului nu s-au gîndit, de pildă, la editarea unui manual de experiențe și îndrumări pentru amatorii chimiști, științide-se că dintre toate materiile studiate în școala medie, cunoștințele de chimie pot fi cel mai ușor experimentate.

Pasunile se formează în primii ani de școală, iar în formarea lor studiul și experiența în afară de programa obligatorie a școlii, au un rol important.

ȘT. NEKANITKI

O POVESTE... cu cîntec

Unde e tineret e și cîntec. La seștorii, la reuniuni, cu prietenii excursiilor, la intrușii, în tren, pe nesimțite se naște un cîntec. Cîntecul preferat oglîndește totdeauna starea de spirit a omului, mentalitatea lui, felul său de a privi viața...

Mai sînt tineri lipsiți de experiență care îmbrățișează unora cîntec care exprimă felul putrinivele vechii lor, proslăvind tristețurile negative, micimea, stări de spirit inapoiate. Un astfel de cîntec am auzit la Școala medie nr. 2 din Sf. Gheorghe.

La adunarea de alegeri din școală, adunare care a trezit organizația U.T.M. dintr-o amorteșă îndelungată, elevule Vas Roză,

Ferenc Amalia, Szabó Rosa au rolatat că deși sînt talente în școală, activitatea culturală a fost complet neglijată. „Oare noi nu putem organiza o echipă artistică?” întrebau ele.

În pauza adunării, tov. Kooș, primul secretar al comitetului rațional U.T.M. Sf. Gheorghe a înțeles fetele să cînte.

— Ce să cîntăm? N-avem nici cor, n-am învățat cîntec...

— Ei, dar poate totuși știți un cîntec...

— Să cîntăm ceva compus de noi — o voce?

— Desigur, cîntați...

Și dintr-o dată, în diferite colțuri ale sălii de seșină, cîteva fete

începură să cînte diferite „compoziții proprii”.

Ideea acestor „compoziții” era viața școlară — dar privită printr-o oglîndă concavă. Amintesc doar una din ele, cea mai expresivă, care din păcate oglîndește mentalitatea unor elevi din această școală. Ea exprimă averșionea față de matematică, geometrie, fizică, și proslăvește pe cei ce „nu învață nicidec”. Această „admirabilă” compoziție se încheie astfel:

„Dacă rămînem corigente, Nu-i nimic! Vom trece la toamnă! Că tot ne vom mărita...”

Această mentalitate este exprimată nu numai la cîntec. În clase

a IX-a B de pildă, 37 elevi din 45 au note nesatisfăcătoare la 1-6 materii, mai ales la matematică și fizică. Unii elevi pun naivi întrebarea: „La ce ne va ajuta fizica și matematica în viață?”

Vechiul comitet U.T.M. au putea să nu cunoască această stare de spirit. Totuși nu s-a discutat nicidecă în organizație despre rostul „științelor exacte” și nici despre mentalitatea unor elevi care consideră anii de școală ca un concediu liniștit.

Oare utemistii Școlii medii nr. 2 din Sf. Gheorghe nu sînt în stare să determine schimbarea concepțiilor acestor elevi?

ȘT. NEKANITKI

— Nu totdeauna cînd ai carte ai... parte.

Desene de N. CLAUDIU

Uniunea Sovietică dorește îmbunătățirea relațiilor sovieto-turce

Mesajul de răspuns adresat de N.A. Bulganin lui A. Menderes

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat în presă, la 11 septembrie N. S. Rîjov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Turcia, a trimis d-lui Adnan Menderes, primul ministru al Turciei, mesajul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. La 30 septembrie A. Menderes a înmănat prin ambasadorul U.R.S.S. la Ankara răspunsul la mesajul din 10 septembrie a.c. al lui N. A. Bulganin.

Mesajul de răspuns al lui Menderes abordează atât problema situației din Orientul Apropiat și Mijlociu, cât și problemele relațiilor sovieto-turce. Cu acest prilej se încearcă să se justifice politica dusă în Orientul Apropiat și Mijlociu de puterile coloniale, precum și metodele de presiuni și amenințări față de Siria, folosite de S.U.A. și Turcia.

La 25 noiembrie N. S. Rîjov, ambasadorul U.R.S.S. în Turcia, a făcut o vizită d-lui Zorlu, ministrul Afacerilor Externe al Turciei, și i-a înmănat mesajul de răspuns adresat lui A. Menderes, primul ministru al Turciei, de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Începutul mesajului, N. A. Bulganin se referă la mesajul său din 10 septembrie care urmărea să invite în mod prietenesc guvernul turc ca, în memento-urile păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu, precum și al păcii generale, să contribuie la preîntâmpinarea unei evoluții nedorite a evenimentelor în această regiune și să nu participe la o acțiune atât de periculoasă prin consecințele sale cum ar fi o intervenție armată împotriva Siriei.

În continuare în mesaj se spune: „Guvernul sovietic a înțeles, desigur, nota de asigurare cuprinsă în mesajul dv. că Turcia nu are intenții agresive, față de vecinii ei, că dorește să respecte independența și integritatea teritorială a Siriei și că este departe de a promova o politică urmărind aventuri militare”.

Din păcate, se spune în mesaj, situația de fapt care continuă să se mențină până în prezent, la frontiera turco-siriană, este în contradicție cu aceste asigurări.

După părerea noastră, se spune în mesajul lui N. A. Bulganin, GUVERNUL TURCIEI AR FI TREBUIȚ ÎNSĂ SĂ ȚINA SEAMA DE FAPTUL CĂ MENȚINE REA UNEI ÎNCORDĂRI ATĂT DE PERICULOASE ÎN ACEASTA REGIUNE ȘI TENDINȚA FĂȚISĂ DE A CONTINUA EXERCITAREA DE PRESIUNI ASUPRA SIRIEI POT SILI STABILIREA UNEI PACI TRAI- NICE ÎN REGIUNEA ORIENTULUI APROPIAT ȘI MIJLOCIU. LA LUAREA DE MASURI ÎNDELPREȚATE SPRE MENȚINEREA EFECTIVA A PACII ȘI LINIȘTEI ÎN ACEASTA REGIUNE

Între oameni de stat din Uniunea Sovietică și Turcia în vederea unui schimb de păreri la nivel înalt asupra situației relațiilor sovieto-turce și pentru discutarea eventualelor propuneri reciproce. Inclusiv problema colaborării economice, având drept scop stabilirea între Uniunea Sovietică și Turcia a unor relații sincere și într-adevăr de bună vecinătate.

Din păcate, am fost nevoiți să constatăm că mesajul nostru de prețelență nu a găsit ecoul cuvenit la guvernul Turciei, că guvernul turc privește cu multă ezitare orice acțiune, fie ea cât de mică, îndreptată spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări. Din această rezultă că guvernul Turciei promovează o altă linie în această problemă.

Creдем că poziția Uniunii Sovietice în problemele legate de situația Siriei și de relațiile sovieto-turce a fost expusă de noi destul de clar și că de aceea nu există temei ca ea să fie interpretată în mod greșit. Pe de altă parte sintem gata să și plănuim acum ca în interesul întăririi păcii și realizării încrederii reciproce să folosim posibilitățile existente pentru îmbunătățirea relațiilor sovieto-turce și destinderea încordării în Orientul Apropiat și Mijlociu.

În încheierea mesajului său, N. A. Bulganin spune: Am dori să sperăm că guvernul turc va examina cu toată atenția considerențele mai sus expuse ale guvernului sovietic.

Trupele turcești continuă să staționeze la frontiera turco-siriană

DAMASC 27 (Agerpres). — TASS transmite: Salah Bitar, ministrul Afacerilor Externe al Siriei, a declarat reprezentanților presei că trupele turcești continuă să staționeze în apropierea frontierei siriene și nu sînt retrase în interiorul țării. Prezența trupelor turcești concentrate în apropierea graniței siriene, a subliniat Salah Bitar, constituie o primjdie pentru Siria. Dacă aceste trupe nu vor fi retrase de la granița siriană, a declarat Salah Bitar, Siria își va reinolplîngerea adresată O.N.U.

În continuare N. A. Bulganin se referă la problemele relațiilor sovieto-turce. N. A. Bulganin se referă la faptul că guvernul sovietic a declarat în repetate rânduri că dorește să restabilească vechile relații de prietenie și încredere între U.R.S.S. și Turcia. În luna iulie a.c. — se spune în mesaj — în însărcinarea guvernului sovietic, ambasadorul sovietic la Ankara a făcut guvernului turc o propunere oficială cu privire la stabilirea unor contacte personale

PRĂPASTIA E MAI MARE CA ORICÎND

Comunicatul comun dat publicității la Paris după încheierea tratativelor Macmillan — Gaillard a fost primit defavorabil de presa britanică. După cum subliniază majoritatea ziarelor din acest document reiese limpede că, divergențele franco-britanice persistă în mod îngrijorător pentru viitorul alianței atlantice. Ziarul conservator „Daily Telegraph” scrie: „Nici cel mai bine intenționat dintre optimiști nu va crede după ce va fi citit comunicatul de ieri că vedorile Marii Britanii și Franței în problemele Africii de nord sau N.A.T.O. concordă în prezent”.

„Daily Telegraph” subliniază că „nu pare să existe nici o poliție comună în vederea reorganizării organizației Atlantice”.

Toate comentariile presei franceze de miercuri recunosc într-o măsură mai mare sau mai mică insuccesul cu care s-au încheiat tratativele Macmillan — Gaillard. Se subliniază aproape în unanimitate că primul ministru britanic nu a făcut practic nici o concesie importantă interlocutorului său francez.

După ce orată că bilanțul întrevăderilor de la Paris este egal cu zero, ziarul „Liberation” scrie: „Trădus în cuvinte clare, comunicatul final înseamnă că Marea Britanie va lăsa și pe viitor armata tunisienilor atunci cînd va sosi oportuna”.

Adunarea națională franceză discută „legea cadru” pentru Algeria

PARIS 27 (Agerpres). — În după-amiaza de 26 noiembrie a început în Adunarea Națională Franceză dezbaterile în legătură cu noua „lege cadru” propusă de guvernul Gaillard pentru stabilirea statutului viitor al Algeriei. După cum subliniază corespondenții agențiilor de presă, în actuala sesiune acest proiect de lege menită să asigure dependența Algeriei față de Franța, nu diferă prea mult de prima formă, după care a fost respinsă acum mai puțin de două luni de Adunare, lucru care a și provocat căderea precedentului guvern prezidat de Bourges-Maunoury.

PARIS 27 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că în dimineața zilei de 27 noiembrie a avut loc o reuniune a cabinetului francez în care s-a luat hotărîrea ca primul ministru Gaillard să nu ia cuvîntul în Adunarea Națională în după-amiaza zilei de 27 noiembrie, așa cum fusese prevăzut inițial, ci la 29 noiembrie.

Nixon îl va înlocui pe Eisenhower la conferința N.A.T.O.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Agenția Associated Press transmite că guvernul Statelor Unite a hotărîrî în mod oficial să trimită la conferința N.A.T.O. care va avea loc în decembrie, pe vicepreședintele Nixon. Propunerea privată a înlocuirii lui Eisenhower prin Nixon va fi prezentată membrilor N.A.T.O. la ședința Consiliului N.A.T.O. din 28 noiembrie.

Aniversarea eliberării Albaniei de sub jugul fascist

Tinerii soții ai cooperativei agricole „Unleuna” din Laknas se îngrijesc îndeaproape de corul copiilor școlii de șapte ani.

La 29 noiembrie 1944 poporul albanez, sub conducerea Partidului Comunist — în prezent Partidul Muncii din Albania — a realizat eliberarea totală a patriei de sub jugul ocupanților fasciști.

Ziua de 29 noiembrie a devenit cea mai mare sărbătoare națională a Albaniei — ziua eliberării. După izgonirea cîmpăritorilor străini în Albania au triumfat ideile atotbiruitoare ale Marii Revoluții Sociale din Octombrie, s-a instaurat ordinea democratică-populară. Poporul a banz a pașii pe drumul construirii socialismului.

În decurs de 13 ani aspectul acestui vechi țăr alflat pe litoralul Mării Adriatice s-a schimbat incomparabil mult mult decît în toate secolele precedente.

Albania care înainte era cea mai inaplată și mai săracă țară din Europa, s-a transformat într-un scurt timp într-o republică înfloritoare agrar-industrială.

În decurs de 13 ani în Albania a fost creată o industrie proprie inestrată cu o tehnică modernă, care la sfîrșitul acestui an va da o producție de 14 ori mai mare față de anul 1938. Dacă pînă în anii războiului producția industrială reprezenta mai puțin de 10 la sută din producția totală a țării, la începutul anului 1958 producția industrială ajunsese să reprezinte 44 la sută din producția totală a țării.

Agricultura Albaniei populare a înregistrat de asemenea succese însemnate.

Nivelul de trai al poporului albanez crește cu fiecare an. Oamenii muncii din Albania trăiesc astăzi mult mai bine decît înainte de război.

Cu prilejul Zilei eliberării, poporul și tineretul nostru, urează poporului și tineretului frate albanez noi succese în opera măreață de construire a socialismului în țara sa.

Ședința festivă de la Tirana

TIRANA 27 (Agerpres). — A.T.A. Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri și al conducătorii ai partidului și guvernului, pendenței naționale și a 13-a aniversării a eliberării țării de sub jugul fascist, la 27 noiembrie a avut loc la Tirana o ședință festivă. La ședință au luat parte Enver Hodja, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri și al guvernului, și alți conducători ai partidului și guvernului.

Noua Universitate de Stat

Vara aceasta a apărut Decretul Președintelui Adunării Populare a Republicii Populare Albania pentru crearea Universității de Stat din Tirana și hotărîrea Consiliului de Miniștri pentru organizarea acestei Universități. Universitatea de Stat din Tirana, va cuprinde 5 facultăți: Facultatea de Științe Naturale, Facultatea de Filologie și Istorie, Facultatea de Economie, Facultatea de Drept și Facultatea de Medicină.

În aceste facultăți se vor forma cadre pentru 15 specialități ca de exemplu: inginerii de poduri și șosele, inginerii geologici, specialiștii în economie, fizică și matematică, istorie, filologie etc. Crearea Universității de Stat, va fi un important factor care va duce mai departe succesele obținute de Albania în revoluția culturală.

Printre marile întreprinderi industriale construite se află Combinatul textil din Tirana. Capacitatea de producție a acestui combinat este de aproximativ 20 milioane m. de țesături de bumbac pe an.

Dacă în timpul regimului monarhic feudal din trecut tractoarele erau aproape inexistente în Albania, în prezent 61 la sută din lucrările agricole au fost mecanizate.

În prezent există 700 cooperative agricole de producție.

Analfabetismul a fost în linii mari, lichidat încă din anul 1955.

La Gospodăria agricolă de stat „Perlat Redjeji” muncitorii fruntași Ghega Seliri a reușit să cudească în această toamnă o bună recoltă de struguri. Zilnic și-a depășit planul cu 130 la sută.

NEW YORK. Dag Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a anunțat că intenționează să facă în cursul săptămînii viitoare o călătorie în Iordania în legătură cu recentele incidente survenite între oficialitățile iordaniene și în membru al Consiliului O.N.U. de supraveghere a armistițiului.

NEW YORK. Ziarul „New York Times” relatează că Departamentul de Siat al S.U.A. a interzis sahitul sovietic, marelui maestru D. Anunțat că intenționează să facă în cursul săptămînii viitoare o călătorie în Iordania în legătură cu recentele incidente survenite între oficialitățile iordaniene și în membru al Consiliului O.N.U. de supraveghere a armistițiului.

NEW YORK. Ziarul „New York Times” relatează că Departamentul de Siat al S.U.A. a interzis sahitul sovietic, marelui maestru D. Anunțat că intenționează să facă în cursul săptămînii viitoare o călătorie în Iordania în legătură cu recentele incidente survenite între oficialitățile iordaniene și în membru al Consiliului O.N.U. de supraveghere a armistițiului.

CAIRO. Ziarul egiptean „Al Misa” a publicat în limba arabă navela lui Mihail Sadoveanu „Dădă frontului inamic”.

ATENA. La 26 noiembrie au sosit în portul Pireu unii al flotei a 6-a americană. Nu se cunoștea amănunțit în legătură cu durata staționării acestor unități ale flotei a 6-a în Pireu.

ANKARA. Postul de radio Ankara a anunțat că la 26 noiembrie au sosit la Izmir un crucișător și două distrugătoare aparținînd flotei a 11-a americane. A sosit de asemenea generalul A Shaw, șeful serviciului de informații al armatei americane.

MOSCOVA. La 26 noiembrie a luat sfîrșit la Dubna constituirea reprezentanților impuniticilor ai guvernului celor 12 state membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare.

S-a găsit soluția...

Gravitatea problemei criminalității în rândurile tineretului din Statele Unite a determinat deschierea unei anchete de către marile juri federal din New York. În cursul anchetei, care a început la 25 noiembrie, s-a făcut surprinzător ca în fiecare din cele 919 școli publice din New York s-a instalat elite un post polițist care să stea de serviciu în mod permanent.

O înfrîngere serioasă a colonialiștilor

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 noiembrie blocul colonialiștilor sprînjit și încurajat de S.U.A. a suferit o înfrîngere serioasă în Adunarea Generală a O.N.U. În ciuda împotriviții ulterioare coloniale, Comitetul Politic a adoptat proiectul de rezoluție în problema triumful de vest propus de Indonezia și de altele 18 țări. La ședința din 26 noiembrie ata Comitetului Politic reprezentanții blocului colonialiștilor au încercat să împiedice adoptarea acestei rezoluții.

Proiectul de „rezoluție al celor 19” a fost adoptat de către Comitetul Politic cu majoritate de voturi. Pentru acest proiect au votat 42 de delegații (Afghanistan, Albania, Bolivia, Bulgaria, Birmania, R.S.S. Bielorusă, Ceylon, Costa Rica, Cehoslovacia, Egipt, Salvador, Etiopia, Ghana, Grecia, Guatemala, Haiti, Ungaria, India, Indonezia, Iran, Irak, Japonia, Iordania, Laos, Liban, Libia, Malaezia, Maroc, Nepal, Pakistan, Filipine, Polonia, România, Arabia Saudită, Sudan, Siria, Tailandă, Tunisia, R.S.S. Ucraineană, U.R.S.S., Yemen, Iugoslavia).

Delegațiile puterilor coloniale (printre care Anglia, Franța, Olanda, Belgia) nu au intrunit decît 28 voturi. 11 delegații, printre care Turcia, Finlanda, Mexic și cîteva țări din America Latină, precum și delegația S.U.A. s-au abținut de la vot.

Vicepreședintele SUA cere intensificarea cursei înarmărilor

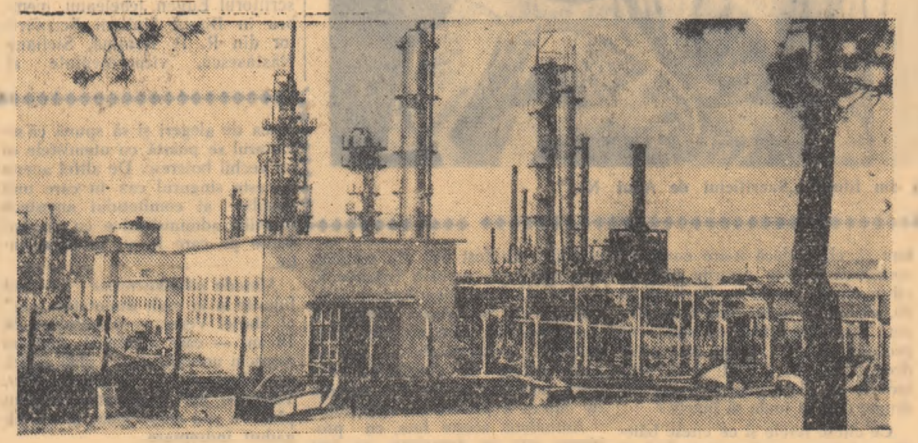
WASHINGTON 27 (Agerpres). TASS transmite: La 25 noiembrie vicepreședintele S.U.A., Nixon, a rostit la Philadelphia un discurs în care s-a referit la declarația partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și la Manifestul Păcii.

Nixon a cerut americanilor „să se ferească de panica și automulțumire”. El a lăsat să se înțeleagă că S.U.A. vor continua cursa înarmărilor și că americanii nu trebuie să sperie în slăbici poverii împozitelor.

Aminicind că asupra guvernului s-a exercitat o presiune uriașă pentru a determina să reducă cheltuielile destinate nevoilor militare și asigurării securității. Nixon a declarat: „Pot să înțeleg de ce americanii au obsesii din cauza poverii grele impozite și a permanentelor crize internaționale...” Dar, a continuat el, americanii trebuie să-și dea seama că trebuie să fim gata de sacrificii și de a da dovadă de o dînzetă plină de răbdare. Este nevoie de sacrificii economice... Povara permanentă a impozitelor înseamnă sacrificii. Aceasta înseamnă că nivelul nostru de trai nu va crește alături de rețedă cum am fi dorii”. Nixon a cerut americanii să rețină că o perioadă de timp ne este determinată... Să respingem stăruțelul acesta care vor pune pe calea tratativelor cu orice preț... Nixon a cerut conținutarea cursei înarmărilor.

Din nou... „Jupiter” a deviat

NEW YORK 27 (Agerpres). — Ministrul Apărării al S.U.A. a anunțat că experiențele cu racheta balistică „Jupiter” cu rază medie de acțiune, efectuate la 26 noiembrie pe poligonul Cap Canaveral (statul Florida) au eșuat, în șirile se arată că racheta a deviat de la traiectoria fixată „din cauza unor defecțiuni tehnice”.

În fotografie: un aspect al rafinării de petrol de la Sisak (R.P.F. Iugoslavia).

„Oglinda zilei” de la Bonn

Iată un anunț apărut în ziarul vest-german „Der Tagesspiegel” care, în tălmăcirile românești, înseamnă „Oglinda zilei”.

„Cererii și oferte de servicii”. „Personalitate”. Colonel de aviație în rezervă deținînd pînă în 1945 postul de răspundere în industria de război și avînd tehnice cunoștințe, fost șef al unei cunoscutre întreprinderi industriale, caută o muncă interesantă, corespunzătoare. Are situație. Independență materială. Face parte din cele mai bune păturii ale societății. Fost reprezentant al unor întreprinderi importante. Salariul n-are o importanță hotărîtoare.

Jurămînt în numele... morților

În statul Texas a fost adoptată o lege potrivit căreia în școli se permite folosirea numelui a sceler manuale care sînt alcătuite de autori ce au prestat jurămînt de loialitate, cu alte cuvinte dacă au declarat că nu sînt comunisti sau nu aparțin altor organizații progresiste. S-a ridicat însă următoarea problemă: Ce se întîmplă cu manualele ai celor autori au murit? Au stat cei în drept, s-au gîndit, și, după cum relatează ziarul german „Neues Deutschland”, au găsit o soluție genială. Ei au hotărîrît că dacă un editor în viață dă în scris ce după părerea lui decedat ar face — în cazul cînd al mai trăi — un astfel de jurămînt, manualul poate fi adus.

„Teme delicate”

Clasă după clasă s-a este limitată la cadrul regulamentului militar al armatei americane, un om nu poate să nu se gîndească la cele mai delicate lucruri, inclusiv la cele referitoare la situația internațională. Și odată ce gîndirea lui e preocupată de situația internațională el dorește să-și exprime gîndurile, să-și împărtășească părerea... Toate acestea sînt normale pentru un om care nu s-a transformat într-un robot fără suflet, într-o mașină care se supune fără murmur celor suspuși... Asemenea oameni care gîndesc, există și în Institutul naval din orașul american Annapolis și în școala militară de la West-Point. Ei au hotărîrît să se întîlnească cu studenții citora universității americane pentru a organiza o discuție pe tema: „Trebuie sau nu Statele Unite să recunoască China comunistă?” De îndată ce-a fost cunoscută această dorință, a urmat imediat o interdicție din partea Ministeru-

„Oglinda zilei” de la Bonn

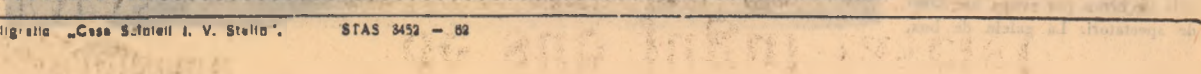
Iată un anunț apărut în ziarul vest-german „Der Tagesspiegel” care, în tălmăcirile românești, înseamnă „Oglinda zilei”.

Jurămînt în numele... morților

În statul Texas a fost adoptată o lege potrivit căreia în școli se permite folosirea numelui a sceler manuale care sînt alcătuite de autori ce au prestat jurămînt de loialitate, cu alte cuvinte dacă au declarat că nu sînt comunisti sau nu aparțin altor organizații progresiste. S-a ridicat însă următoarea problemă: Ce se întîmplă cu manualele ai celor autori au murit? Au stat cei în drept, s-au gîndit, și, după cum relatează ziarul german „Neues Deutschland”, au găsit o soluție genială. Ei au hotărîrît că dacă un editor în viață dă în scris ce după părerea lui decedat ar face — în cazul cînd al mai trăi — un astfel de jurămînt, manualul poate fi adus.

A fost demascat un „roșu”

Travis K. Hedrik e un cetățean rîzboi, locuind în preajmă orașului Arlington din Virginia și trăind fără mari pașuni și fără să se amestece în viața politică. O singură patimă are și el: filatelia. Dorință să stabilească relații mai amicale cu filateliștii din alte țări, omul a completat o adeziune la Asociația americană a filateliștilor, cea mai veche, mai importantă și mai serioasă organizație de acest fel aflătoare în S.U.A. Și din acest moment situația s-a complicat și peste cerul senin al existenței politului domn Hedrik au apărut trînzetele. Susținea societate, apărătoare neclintită a sîntei libertăți americane. La întrebare candidul ce fel de timbre colecționează, și trînzetele s-au prăvălit peste capul bietului om cînd a răspuns că are o colecție de mărci sovietice și chinezesti și intenționează să și-o completeze.

„SATELITUL” DIPLOMATIEI AMERICANE ȘI ORBITA LUI. Desen de I. KERSIN din „Sovetskaya Rossiya”